

Свидетелството на вярата в Исляма

Мухаммад Ибн Ахмад Ибн Рассул

Превод: Ifb
www.islamforbulgaria.com

Свидетелството на вярата в Исляма 2

Свидетелството на вярата в Исляма
Превод от немски език: Ifb

Оригинал:

Das Glaubensbekenntnis des Islams
15. Auflage Oktober 1998
ISBN 3-8217-0185-4
IB Verlag Islamische Bibliothek
Gemeinnützige Gesellschaft mbH, Köln.
Printed in Germany

Copyright:

Преведените от Ifb книги могат да бъдат печатани и разпространявани с некомерсиални цели, без промени и при посочване на източника. Екипът на Ifb желае да бъде осведомяван при евентуална репродукция. Репродукцията с комерсиални цели се позволява само при писменното съгласие на Ifb.

Книги за Исляма на български език могат да се свалят от следните интернет страници:

www.islamforbulgaria.com
www.way-to-allah.com/bul

Свидетелството на вярата в Исляма 3

**Свидетелството
на вярата
в Исляма**

Мухаммад Ибн Ахмад Ибн Рассул

Превод: www.islamforbulgaria.com

Свидетелството на вярата в Исляма 4

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

**В името на Аллах,
Всемилоствивия, Милосърдния!
В този [Коран] има послание за хората,
служещи на Аллах.
И те изпратихме [о, Мухаммад]
наистина като милост за световете.**

(Коран, Сура 21, Аят 106-107)

Свидетелството на вярата в Исляма 5

Предговор

Думата „ислям“ означава „отдаване на Аллах - Единствения Бог - и пълно преклонение пред волята Му“. С тази дума Аллах нарича религията на мюсюлманите в Корана (Свещенната книга на Исляма). Ислям е посланието, което Аллах е дал на пророците още от съществуването на света. Ако човек е разбрал свидетелството на вярата в Исляма – така както е описано в тази книга – отдаването на Аллах се превръща в една изградена вяра, която ни дава възможността да живеем в мир с Твореца и в синхрон с творението.

„Селам“ арабската дума за „мир“, която има същия произход е посветена на всеки праведен човек, който сериозно прочете тази книжка и спокойно и с чиста съвест произнесе свидетелството на вярата.

Мухаммад Ахмад Рассул

Кьолн, раджаб 1419 (октомври 1998)

Свидетелството на вярата в Исляма 6

**Свидетелството
на вярата в Исляма гласи:**

„Ашхаду алла Илаха илла-ллах.
Уа ашхаду анна Мухаммад
Расулу-ллах!“

„Засвидетелствам,
че няма друг Бог освен Аллах!
И засвидетелствам,
че Мухаммад е
пратеникът на Аллах!“

Свидетелството на вярата в Исляма 7

„Засвидетелствам, че няма друг Бог освен Аллах!“

Основното свидетелство на вярата в Исляма гласи:

„Ла Илаха илла-ллах“
„Няма друг Бог освен Аллах“

Учението за Единството на Бог (Таухид) е извора на всички ислямски принципи и действия. То е истината на чистия монотеизъм, който обхваща целия ислямски начин на живот.

„Аллах“ – Собственото име на Бог – се състои по обясненията на ислямските учени от определителния член в арабския „ал“ и думата „илах“, която означава „Бог“. Името „Аллах“, което няма множествено число и не може да бъде преведено, назовава Единния и Единственен Бог, Богът на Ибрахим (Авраам), Муса (Моисей), Иса (Исус) и Мухаммад, Аллах да ги дари с мир.

Свидетелството на вярата в Исляма 8

В сура 112 се казва:

В името на Аллах, Всемилолюбивия, Милосърдния!
Кажете [о, Мухаммад]: „Той е Аллах -; Единствения,
Аллах, Целта [на всички възжелания] (вечно
Независимият, от който всичко зависи)!
Нито е раждал, нито е роден,
и няма равен Нему.“

Хармонията и съвършенството в природата, на небето със слънцето, луната и звездите, смяната на деня и ноща, смяната на сезоните, прелестта и красотата на човешкото тяло, превъзходството на човешката душа, чието ограничение обаче е толкова очевидно, тайната за живота и смъртта – всички тези неща разкриват съществуването на Твореца им - Аллах, който е по-голям от тях самите.

Така както Аллах ни учи в Корана, Той е различен и много по-голям от тях. Нито в същността Си, нито в качествата Си не наподобява на никое от творенията Си. Аллах стои над всяко несъвършенство и самият Той е съвършенството. Той не е

Свидетелството на вярата в Исляма 9

материя в някаква форма, защото всяка една материя е създадена от Него и Той не може да бъде възприет непосредствено със сетивата ни.

Въпреки това Аллах не е някой, към Когото не можем да се доближим. Аллах казва за Себе Си в Корана:

Сътворихме Ние човека и знаем какво
му нашепва неговата душа. Ние сме по-близо до
него, отколкото вената на шията [му].

(Коран, Сура 50, Аят 16)

Човекът не може да разпознае с ограниченото си мислене качествата на всемогъщия Творец. Той може да опознае качествата на Аллах, ако Аллах Сам му ги покаже. Всъщност изразът „Аллаху Акбар“ означава „Аллах е по-голям“ - по-голям от това, което човек е в състояние да си представи.

Аллах е Всемогъщият, Всезнаещият и Неговата сила е неспираща.

Свидетелството на вярата в Исляма 10

В Корана се казва:

„Аллах! Няма друг Бог освен Него -; Вечноживия, Неизменния! Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него, освен с Неговото позволение? Той знае какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само онова, което Той пожелае. Неговият Престол вмества и небесата, и земята, и не Му е трудно да ги съхрани. Той е Всевишния, Превеликия.“ (Сура 2, Аят 255)

Той е Този, Който дарява живот и Той е Този, Който те оставя да умреш. От Него идваме и към Него ще се върнем. Той е този, Който ни запазва, изхранва и се грижи за нас. Той дава и взима каквото си поиска, от който и на когото си поиска. Никой не може да ни отнеме доброто и да ни стори зло против волята на

Свидетелството на вярата в Исляма 11

Аллах, щом Аллах е решил да ни даде това добро. Той е най-Справедливият, най-Добрият и най-Състрадателният. От милосърдие като наш Творец, Който най-добре познава природата ни, Той ни е повелил най-доброто за всяка житейска ситуация. Той не оставя сами в отчаянието им тези, които са престъпили заповедите Му, а се обръща към тях с милосърдие, ако наистина съжалят за грешките си и решат да не ги повтарят. Аллах налага обаче и съответни наказания. Той заплашва с тежко наказание всички тези, които се отвръщат от Него и престъпват повелите Му.

Коранът споменава 99 най-хубави имена на Аллах, чрез които се описват божествените Му качества. Представата за един баща с дълга бяла брада, който седи усмихнат на трона си, не е допустима в Исляма, както и допускането, че Бог е само любов. По-скоро Той въздейства на Творението Си непрекъснато, с всичките Си качества.

В Корана често се споменава, че Аллах няма съпруга и син. По-скоро Той е Съзателят на синовете и това да има съпруга или син би противоречило на неповторимостта на Му.

Свидетелството на вярата в Исляма 12

Коранът противоречи на твърдението, че Исус е „Божий син“. В Исляма Исус се уважава като един от най-големите пророци и пратени на Аллах.

В Корана се казва: „И отиде с него при своя народ, носейки го. Рекоха: „О, Мариам, ти стори нещо осъдително. О, сестро на Харун, баща ти не беше лош човек и майка ти не беше блудница.“ И посочи тя към него. Рекоха: „Как ще беседваме с дете в люлка?“ Рече то: „Раб съм на Аллах. Даде ми Той Писанието и ме стори пророк. И ме стори благословен, където и да се намирам, и ми повели да отслужвам молитвата, и да давам милостинята закат, докато съм жив. И да бъда нежен към своята майка. И не ме стори Той горделив, непокорен. И мир на мен в деня, в който съм роден, и в деня,

Свидетелството на вярата в Исляма 13

когато ще умра, и в Деня, когато ще бъде възкресен!” Това е Иса, синът на Мариам -; словото на истината, в която се съмняват. Не подобава на Аллах да се сдобива със син. Пречист е Той! Щом реши нещо, Той само му казва: „Бъди!” И то става.” (Сура 19, Аят 27-35)

Триединството също противоречи на ислямското учение за Божието единство и се отрича категорично в Корана.

В тази връзка трябва да се споменат още две основни разлики между ислямското и християнското учение:

- Ислямът отхвърля представата, че Бог приел образа на Исус, за да могат хората да го познаят. Според Исляма човек може естествено да разпознае Аллах, а именно като опознае качествата Му и усети Неговото могъщество в творението Му. Човек може да се приближи към Аллах изпълнявайки молитвите си. Именно чрез практикуването на религията вярващият се доближава към Аллах.

Свидетелството на вярата в Исляма 14

- Ислямът противоречи също така на твърдението, че Исус (мир нему) е умрял на кръста за греховете на хората. В Корана се казва съвсем ясно: **„и изричаха: „Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах.“ -; но не го убиха и не го разпнаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Няма т знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те. Да, възнесе го Аллах при Себе си. Аллах е всемогъщ, премъдър.“** (Коран, Сура 4, аят 157-158)

Освен това според ислямското учение никой не може да поеме вината на някой друг или да поеме отговорността му. Да се накара някой невинен да плаща за греха на някой друг, противоречи на справедливостта на Аллах. В Корана се казва: **„Никой съгрешил не ще носи греха на друг“** (Коран, Сура 17, аят 15). Затова представата за първородния грях е чужда на Исляма. Ако Аллах иска, Той ни прощава, когато сме се отклонили от правия път и Го помолим за прошка.

Неповторимостта на Аллах се състои в това, че никой не може да бъде сравнен с Него. Това също е върховна ислямска

Свидетелството на вярата в Исляма 15

повеля. Приравняването на Аллах с нещо, при което се боготвори нещо друго наравно с Него, се нарича в арабския език „ширк“. Това е единственият грях, който Аллах не прощава. В Корана се казва:

„Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той дълбоко се е заблудил.“
(Коран, Сура 4, Аят 116)

Всяко боготворене на човек, като например това, което християните правят с Исус, е несъвместимо с Исляма. Трябва да се добави, че пророкът Мухаммад (с.а.с.) ясно е забранил да го издигаме по подобен начин. В Корана Мухаммад се подканва по следния начин:

„Кажете: „Аз съм само човек като вас и ми се разкрива само, че вашият Бог е единственият Бог. Който копнее за срещата със своя Господ, да върши праведни дела и в служенето си на своя Господ никого да не съдружава с Него!““ (Коран, Сура 18, Аят 110)

**„И засвидетелствам,
че Мухаммад е
пратеника на Аллах!“**

Аллах е провъзгласил избрани хора за Свои пратеници и пророци. Той им е възложил задачата да предават посланията, които им е низпослал, на другите хора и да ги учат как да живеят богоугодно. Едва чрез пророците хората могли да получат информация за качествата на Аллах, за Неговата воля, за отвъдното и за скритите от тях неща. Адам (първият човек) се счита за първия провъзгласен от Аллах пророк. Аллах му низпослал религията на отдаване (Исляма) и му заръчал да предава тази религия на потомците си. Само че с течение на времето учението на Адам било забравено и се развили различни форми на политеизъм и идолопоклонничество. В този период Аллах започнал от милосърдие да праща пророци, които да припомнят на хората забравените от тях учения. Затова се появили пророци в различни страни и при различни народи. Всички те проповядвали безусловното отдаване пред волята на Аллах, т.е. „Ислям“.

Свидетелството на вярата в Исляма 17

В Корана някои пророци се споменават поименно, сред които Адам, Ибрахим (Авраам), Якуб, Дауд (Давид), Муса (Моисей), Салих, Аюб (Йов), Худ, Юнус (Ион), Яхия (Йоан), Иса (Исус), Лут (Лот) и Мухаммад (Аллах да ги дари с мир!).

Уточнява се обаче, че е имало и други и че Мухаммад е последният от всички пророци и пратеници. Неговата задача не се ограничавала в това да научи собствения си народ на Исляма. Той бил определен, както се казва многократно в Корана, да бъде пратеник на Аллах за цялото човечество. Чрез него Аллах е завършил учението на Исляма за хората. По този въпрос се казва в Сура 5, Аят 3: **„Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия.“**

Това означава, че Ислямът, такъв какъвто е бил низпослан на пророка Мухаммад (с.а.с.), ще запази валидността си, докато има хора и че неговото учение е в хармония с нуждите и живота на всички хора (където и да живеят и по което и да е време).

Засвидетелстването на вярата означава, че мюсюлманинът е длъжен да вярва в истинността на всички пратеници на Аллах и

Свидетелството на вярата в Исляма 18

също така, че те не бива да бъдат оценявани различно. Всички пратеници са имали задача от Аллах и са били носители на Божието послание, верни и непоколебими слуги на Господаря си.

Вярата в искреността на пратениците и в истинността на пророчеството им е предпоставка за вярата в донесените от тях учения и убедеността в правотата им. Както се вижда, без тези подпори би се срутила цялата сграда на вярата.

Значение на ислямското засвидетелстване на вярата.

И така, този, който произнесе свидетелството на вярата, има предвид:

Засвидетелствам,
че няма друг Бог освен Аллах!
И засвидетелствам,
че Мухаммад е
пратеникът на Аллах!

Аллах изпратил Мухаммад до всички хора като посредник на доброто послание и като предупредител.

Вярвам в Аллах, в ангелите Му, в Книгите Му, в пророците Му, в деня на страшния съд и в съдбата, дали в добра или лоша.

Освобеден съм от всички други форми на вяра, които противоречат на Исляма.

Засвидетелствам, че Моисей и Исус са слуги на Аллах и Негови

Свидетелството на вярата в Исляма 20

пратеници и че Мухаммад е последният от всички пророци и пратеници. Аллах да благослови нашия пророк Мухаммад, който не е можел да чете и да пише. Аллах да благослови и неговото семейство и привържениците му и да ги дари с мир.

*И Аллах е свидетел на това,
което таим в сърцата си!*